

Miksi rukoilla?

“Jeesus oli eräässä paikassa rukoilemassa. Kun hän oli lopettanut, eräs hänen opetuslapsistaan sanoi: ‘Herra, opeta meitä rukoilemaan, niin kuin Johanneskin opetti opetuslapsiaan.’”

Luuk. 11:1

1. Jos Jumala jo tietää kaiken, miksi minun pitäisi rukoilla?**2. Jos Jumala on suvereeni, miksi minun pitäisi rukoilla?**

On asioita, joita teemme vain kerran. Kun maksamme laskun, skannaamme QR-koodin pankkisovelluksellamme ja vahvistamme maksun. Sen jälkeen se on tehty ja voimme rastittaa sen tehtävälisältaamme. Meidän ei tarvitse maksaa laskua toista kertaa. Kun kyse on suhteista, emme kuitenkaan koskaan ole oikeasti valmiita. Koska sanomme yhä uudelleen "Rakastan sinua", vietämme aikaa yhdessä, uskoudumme toisillemme, jaamme toistemme elämää, annamme toisillemme välähdyksiä sydämeemme, annamme anteeksi ja uskallamme tehdä sen uudestaan ja uudestaan. Toisin kuin kertaluonteisissa tapahtumissa, ihmissuhteissa on kyse sellaisten elementtien jatkuvasta toistumisesta, jotka pysyvät aina samoina.

Rukous on kuin suhde. Kyse ei ole siitä, että ilmoitamme jotain Jumalalle, vaan siitä, että solmimme suhteen Hänen kanssaan. Ellen G. White kirjoitti:

"Rukous on sielun hengitystä. Se on hengellisen voiman salaisuus. Ei mitään muuta armonvälinettä voida asettaa sen tilalle, jos sielun terveys halutaan säilyttää. Rukous saattaa sydämen välittömään yhteyteen elämän lähteen kanssa ja vahvistaa hengellisen elämämme jänteitä ja lihaksia."

Sanomia nuorisolle s. 243,244

Rukous hapettaa hengellistä sydäntäni. Se on itseni löytämistä Jumalan läsnäolosta. Se on laatu-aikaa parhaan ystäväni kanssa. Se on kohtaamista Jumalan itsensä kanssa. Siitä rukouksessa on kyse. Rukouksessa on kyse suhteen vaalimisesta Jumalan kanssa; se on kommunikointia; se on paikka, jossa todellinen läheisyys Jumalan kanssa kehittyy.

Onko rukouksella merkitystä?

Onko mahdollista vaikuttaa Jumalaan? Suoraan sanottuna kysymys kuuluu, voimmeko manipuloida Jumalaa? Varovasti ilmaistuna kysymys kuuluisi, voimmeko me suostutella Jumalaa? Miten sinä vastaisit näihin kysymyksiin? Elämämme on haurasta ja epävarmaa. Maailmanlaajuisesti meitä uhkaavat sodat, pandemiat, ympäristökatastrofit ja talouskriisit. Henkilökohtaisessa elämässämme kärsimme sairauksista, kivusta, menetyksistä ja yksinäisyydestä. Raamattu puhuu todellisuuteemme ja kuvaa Jumalaa suvereeniksi. Suvereniteetti liittyy Jumalan suuruuteen ja siihen, että Jumala on täysin itsenäinen ja vapaa. Loppujen lopuksi kukaan ei voi tehdä tyhjäksi hänen suunnitelmiaan ja tarkoituksiaan, ei edes synty. Hän tekee sen, mitä Jumala haluaa tehdä.

"Meidän Jumalamme on taivaassa.
Kaiken, mitä hän tahtoo, hän myös tekee."
Psalmi 115:3

Nykyteknologian avulla voimme tarkkailla yli 50 miljardia galaksia Maasta käsin. Jos tuntemamme maailmankaikkeus on niin suuri, kuinka suuri Jumalan täytyy olla?

Me ihmiset joskus yliarvioimme itsemme ja luulemme, että voimme voittaa Jumalan puolellemme ja asettaa itsemme samalle tasolle hänen kanssaan. Kun otamme huomioon, kuinka suuri Jumala on, palvonta on luultavasti luontevin reaktio meille ihmisille.

Suvereeni Jumala

On yksi asia, johon suvereeni Jumalamme ei koskaan puutu, ja se on vapaa tahtomme. Vapaus on yksi maailmankaikkeuden suurimmista hyödykkeistä, ja Jumala myöntää sen jokaiselle olennolle. Se, että Jumala loi maailman vapauden periaatteella, kertoo paljon Hänestä. Sillä vapaus voidaan myöntää vain silloin, kun ihminen on täysin varma siitä, mitä hän tekee. Koska vapauteen liittyy riski. Tällä tiellä ei ole takeita; rakkaus voi joko saada vastakaikua tai tulla hylätyksi. Kyllä, Jumalan suuruus hämmästyttää meitä ja jättää meidät sanattomiksi, mutta kun koemme, millainen hän todella on, sydämemme muuntuu ja vastaamme siihen väistämättä palvonnalla.

Miksi siis rukoilla, jos Jumala on suvereeni? Kutën totesimme ensimmäisen päivän materiaalissa, meidän ei tarvitse vakuuttaa Jumalaa lainkaan; hän on ollut puolellamme alusta alkaen ja hän tahtoo vain meidän parasta. Hänen elämänsuunnitelmansa on hyvä, ja hän noudattaa sitä johdonmukaisesti. Mielenkiintoista on, että suuruudestaan huolimatta Jumala välittää meistä (ks. Psalmi 8:4) ja hän haluaa kommunikoida ja olla yhteydessä meihin ihmisiin hänen lapsinaan. Ja kun me rukoilemme, Jumala kuuntelee. Rukous ei ole koskaan tehoton! On joitakin asioita, joita emme voi täysin käsittää kolmiulotteisilla aivoillamme, kuten sitä, että Jumala on kolme yhdessä tai että Jeesus on sekä Jumala että ihminen. On tosiasia, että rukouksella on merkitystä - vaikka Jumala on suvereeni – tämä on mysteeri, jota emme ehkä koskaan tässä ajassa täysin ymmärrä.

Jeesuksen mestarikurssi rukouksesta

Kun ajattelemme rukousta, ajattelemme nopeasti kaikkia asioita, joita haluamme pyytää. Pyyntömme ovat varmasti hyviä, mutta rukous on muutakin kuin "pyhän toivomuslistamme" tuomista Jumalalle. Jeesus oli rukouksen mies, ja eräänä päivänä, kun hän palasi rukoilemasta, eräs hänen opetuslapsistaan kysyi häneltä: "Herra, opeta meitä rukoilemaan" (ks. Luuk. 11:1). Jeesuksen tapa rukoilla on varmasti innoittanut tätä opetuslasta. Hän vastasi iloisesti tähän pyyntöön ja opetti opetuslapsilleen Isä meidän -rukouksen.

"Isä meidän, joka olet taivaassa!" (Matt. 6:9).

Rukous alkaa sanalla Isä. Määrittelemällä suhteensa meihin isä-lapsi-suhteeksi Jumala ilmaisee lämpimyyttään, suojeluaan, huolenpitoaan, kiinnostustaan ja halua läheisyyteen. Tämä rukouksen alku viittaa siihen, että rukoilemisessa on kyse suhteen vaalimisesta; siinä on kyse todellisesta keskustelusta eikä toivelistan esittämisestä.

"Pyhitetty olkoon sinun nimesi." (Matt. 6:9).

Ensimmäisessä anomuksessa ilmaistaan syvä halu kohdata Jumala kunnialla. Jumala on pyhä. Hän ei ole yksi monien joukossa vaan yksi kaikkien yläpuolella. Tämä halu kuvastaa kolmen ensimmäisen käskyn ydintä.

"Tulkoon sinun valtakuntasi" (Matt. 6:10).

Elämä tällä planeetalla ei ole enää sellaista kuin Jumala sen alun perin loi. Tämä vetoomus ilmaisee kaipuuta Jumalan todelliseen maailmaan. Rukoileminen tällä tavoin merkitsee sitä, että pyydämme Jumalaa käyttämään meitä sen toteuttamiseen, mitä hän suunnittelee, ja siten rakentamaan hänen valtakuntaansa.

"Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa." (Matt. 6:10).

Tämän pyynnön Jeesus esitti jo Getsemanen puutarhassa: "Ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin Sinä." (Matt. 26:39, 42). Tämä tarkoittaa halua nähdä Jumalan näkemys, arvot ja periaatteet toteutuvan omassa elämässäni ja tässä maailmassa.

"Anna meille tänä päivänä, jokapäiväinen leipämme." (Matt. 6:11).

Isä meidän -rukouksen ensimmäinen osa keskittyy yksinomaan Jumalaan ja hänen tarkoitukseensa. Uskovien tulee palvoa ja kunnioittaa Jumalaa ja alistua hänen tahtoonsa. Vasta sitten esitetään henkilökohtaiset pyynnöt. Tässä jokapäiväisen leivän anomisessa on kyse muustakin kuin ruoasta; siinä on kyse sen tunnustamisesta, että kaikki, mitä tarvitsen elääkseni, tulee Jumalalta. Ja tämän pyynnön esittäminen muistuttaa minua siitä, etten pidä hyviä asioita itsestänselvyyksinä, vaan olen niistä kiitollinen.

"Ja anna meille velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meille velassa." (Matt. 6:12).

Tämä vetoomus koskee suhdettamme Jumalan ja muiden ihmisten kanssa. Syntien tunnustaminen on välttämätöntä, ja se liittyy anteeksi antamiseen lähimmäisillemme. Kaunan kantaminen muita kohtaan ei ole vaihtoehto, jos haluamme olla väleissä Jumalan kanssa. Jeesus selitti tämän ajatuksen vertauksessa: "Silloin kuningas kutsutti palvelijan luokseen ja sanoi: 'Sinä kelvoton! Minä annoin sinulle anteeksi koko velan, kun sitä minulta pyysit. Eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa työtoveriasi, niin kuin minä armahdin sinua?'" (Matt. 18:32, 33).

"Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta" (Matt. 6:13).

Jumala ei ole se, joka meitä kiusaa (Jaak. 1:13). Tässä anomuksessa uskova tarrautuu Jumalaan ja pyytää sekä vapautusta pahasta että apua, jotta hän ei antautuisi kiusaukseen. Uskova odottaa Jumalalta kaikkea, myös päivittäistä huolenpitoa ja voimaa hengellisessä elämässä.

Rukous elämäntapana

Rukous ei ole askare, joka meidän Jeesuksen seuraajina on suoritettava; pikemminkin rukoileminen on yhteyden etsimistä taivaalliseen Isään. Aivan kuten Israelin kansa ei voinut varastoida mannaa autiomaassa, vaan sen oli kerättävä joka päivä (paitsi sapattina) uusi annos, niin myös meidän elämämme Jumalan kanssa riippuu siitä, että sisällytämme hyvät hengelliset tavat, kuten rukouksen, jokapäiväiseen elämäämme.

Menestyneillä ihmisillä on usein erilaiset tavat kuin ympäröivillä ihmisillä. Samoin käy ihmisille, jotka kuuluvat Jeesukselle; he ovat erilaisia kuin ympärillään olevat. Ei siksi, että he olisivat pyhempitä tai parempia kuin muut, vaan siksi, että heillä on erilainen elämäntapa - elämäntapa, joka johdonmukaisesti asettaa Jumalan etusijalle ja sisällyttää yhteyden häneen jokapäiväisessä elämässä.

Pohdittavaksi:

1. Mitä sinulle merkitsee se, että Jumala on suvereeni? Miten tämän uskomisen vaikuttaa suhtautumiseesi rukoukseen?
2. Onko elämässäsi asioita, joista et halua puhua Jumalalle? Mikä estää sinua kutsumasta Jumalaa elämäsi näille osaluueille?
3. Miten rukouksesta voi tulla minulle "sielun henkäys"?
4. Mitä haluaisin oppia Jeesukselta rukouksen suhteen?
5. Miksi minä oikeastaan rukoilen? (Ole itsellesi täysin rehellinen!)

Päivän haaste: Seuraa suuren profeetta Danielin esimerkkiä, joka rukoili kolme kertaa päivässä (ks. Daniel 6:10).

Tee rukouksesta säännöllinen käytäntö päivittäisessä rutiinissasi. Mieti, mikä aika on sinulle paras. Mieti myös, miten muistutat itseäsi rukoilemisesta. Voit esimerkiksi kirjoittaa kortin ja ripustaa sen kylpyhuoneen peiliin tai asettaa puhelimeesi hälytyksen.

Ole johdonmukainen seuraavien seitsemän päivän ajan ja tee rukouksesta säännöllinen tapa päivittäisessä rutiinissasi.

Rakas isä,

”Sillä pyytävä saa,
etsijä löytää,
ja jokaiselle, joka kolkuttaa, avataan.”

Luuk. 11:10

Kiitos tästä lupauksesta.
Haluan nähdä rukousaikani avoimena ovena,
joka johtaa suoraan sinun läsnäoloosi.
Uskon sydämeni Sinulle.

AMEN